

בעניין: _____ קבלאן ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד עידו בלום ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

מפקד כוחות הצבא בשטחים הכבושים

המשיב

תגובת העותרים לבקשה להארכת מועד

בהתאם להחלטת כבי' השופט דנציגר מיום 26.10.08, מתכבדים העותרים להגיש את תגובתם לבקשה להארכת מועד מטעם המשיב מיום 17.10.08.

בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות את בקשתו של המשיב להארכת מועד, להוציא צו על תנאי ביחס לסעד השלישי המבוקש בעתירה, ולקבוע את העתירה לדיון בהקדם.

וזאת מהנימוקים הבאים:

העתירה

1. עניינה של העתירה, במדיניות בה נוקט המשיב – מדיניות של הפעלת לחץ על פלסטינים מהגדה לעבור להתגורר לצמיתות ברצועת עזה, בין השאר באמצעות ניצול מצוקתם, על מנת לסחוט מהם "התחייבויות" שלא לשוב עוד לביתם שבגדה.

2. בעתירה התבקש המשיב להתיר את מעברם של העותרת ובנה הקטן לביקור האב החולה ברצועת עזה בלא התנית המעבר ב"התחייבות", וכן לחדול ממדיניות הפעלת לחץ על פלסטינים מהגדה המערבית לעבור להתגורר דרך קבע ברצועת עזה, ובכלל זאת להימנע מהתניית מעברם של פלסטינים מהגדה המערבית לרצועת עזה בהתחייבות שלא לשוב עוד לגדה.

השתלשלות העניינים לאחר הגשת העתירה

3. בעקבות הגשת העתירה, הורה כב' השופט דנציגר למשיב להגיש תגובה מקדמית לעתירה עד ליום 10.8.08.
4. ביום 10.8.08 לא הוגש דבר, וביום 11.8.08 הגיש המשיב "בקשה מוסכמת להארכת מועד" עד ליום 13.8.08, בציינו כי "עקב תקלה לא הוגשה בקשה זו במועדה".
5. גם ביום 13.8.08 לא הוגש דבר, וביום 14.8.08 הגיש המשיב "בקשה מוסכמת להארכת מועד" עד ליום 17.8.08 – גם הפעם בציינו כי "עקב תקלה לא הוגשה בקשה זו במועדה".
6. ביום 18.8.08 הוגשה "הודעה מטעם המשיב". בהודעה, בת עשר השורות, ציין המשיב כי "הוחלט, לפני משורת הדין, באופן חריג ובנסיבות העניין המיוחדות לאשר את בקשתה של העותרת לביקור קצוב ברצועת עזה". המשיב הוסיף וטען כי "בנסיבות אלה העתירה איננה אקטואלית עוד, ודינה להימחק".
- יצוין, כי אף שההודעה הוגשה יום לאחר המועד האחרון שהתבקש (17.8.08) הפעם לא התבקשה הארכת מועד כלל (אולי עקב תקלה).
7. ביום 19.8.08 הגישו העותרים תגובה מטעמם לתגובת המשיב. בתגובתם טענו העותרים כי ההודעה הלאקונית הקצרה שהגיש המשיב כ"תגובה" לעתירה – תוך התעלמות מוחלטת מטענותיהם של העותרים ובלא ראשית הסבר או נימוק למדיניותו הפסולה – הינה בלתי ראויה, וכי נראה שהמשיב מנסה להתנער מביקורת שיפוטית באמצעות חריגה נקודתית חד פעמית. בשל כך, ביקשו העותרים כי בית המשפט יורה למשיב להגיש הודעה משלימה מטעמו, בה ישיב בפירוט ובאופן ענייני לעתירה, לטענות שהועלו בה ולסעדים שהתבקשו בה – כפי שראוי היה שיעשה מלכתחילה.
8. בהתאם לבקשת העותרים, בהחלטתו מיום 24.8.08, הורה בית המשפט הנכבד למשיב להתייחס לטענות העותרים בעניין מדיניותו כאמור, **וזאת עד ליום 24.9.08**.
9. אך המועד חלף ודבר לא הוגש – אף לא בקשה להארכת מועד. כשבועיים וחצי לאחר חלוף המועד, ביום 12.10.08, פנה ב"כ העותרים בכתב לב"כ המשיב והתריע אודות האיחור הרב.
10. רק כעבור חמישה ימים נוספים (למעלה משלושה שבועות) לאחר המועד בו היה על המשיב להגיב), ביום שישי, 17.10.08, בשעות הצהריים, הוגשה בקשה להארכת מועד מטעם המשיב.
11. בבקשתו מציין המשיב, בדומה לבקשותיו הקודמות, כי "עקב תקלה... לא הוגשה בקשה זו במועדה" ומבקש להאריך את המועד להגשת תגובתו **עד ליום 1.12.08** – דהיינו, **ארבעה וחצי חודשים** לאחר הגשת העתירה.
12. העותרים מתנגדים לבקשה זו מכל וכל.

התנהלות המשיב מביעה זלזול בעתירה, בעותרים ובבית-המשפט

13. העתירה הוגשה לפני כחודשיים וחצי. מאז, ההתייחסות היחידה שטרם המשיב לספק לעתירה ולטענות כבדות המשקל שהועלו בה הייתה אותה "הודעה" לאקונית בת 10 שורות, מיום 18.8.08 (אשר הוגשה לאחר רצף של הארכות מועד ואיחורים "עקב תקלה").

14. בית המשפט הנכבד, בהחלטתו מיום 24.8.08, החליט שלא להוציא צו על תנאי בשלב זה, ולהעניק למשיב הזדמנות נוספת להגיש תגובה עניינית ומנומקת מטעמו ולהתייחס באופן רציני וראוי לטענות העותרים.

15. ניתן היה לצפות כי לאור החלטה זו יתעשת המשיב, ינצל את ההזדמנות השנייה אשר הוענקה לו, כמעין "מקצה שיפורים", ויזדרז להגיש תגובה מלאה, מנומקת ועניינית – כפי שראוי היה כי יעשה מלכתחילה.

אך למרבה הצער התנהלות המשיב רחוקה מכך – שכן המשיב לא רק שלא הזדרז להגיש תגובה ראויה, אלא מבקש למתוח עוד ועוד את חבל ההזדמנות אשר ניתנה לו.

16. לטענת המשיב לא הוגשה תגובתו במועד "עקב תקלה", אשר התגלתה לאחר שהתקבל מכתבו של ב"כ העותרים המתריע על האיחור. ניתן היה לצפות שעם גילוי ה"תקלה" והאיחור הרב בהגשה יזדרז המשיב ויפנה לבית המשפט בדחיפות ובלא דיחוי – אך בפועל אפילו בשלב זה המשיך המשיב לנהוג כאילו זמנו בידו ולא הזדרז להגיש דבר – אלא כעבור חמישה ימים נוספים!

17. עוד יצוין, כי המשיב אמנם טוען כי "לא ניתן היה להשיג את התייחסותו של ב"כ העותרים", אולם ככל הידוע לב"כ העותרים לא נעשה כל ניסיון של ממש לקבל את תגובתו.

ככל שעלה בידי ב"כ העותרים לגלות, העדות היחידה לניסיון כלשהו לקבלת עמדתו הינה שתי שיחות טלפון שנעשו מפרקליטות המדינה למכשיר הטלפון הנייד של ב"כ העותרים, ביום שישי 17.10.08 בשעה 12:15 ובשעה 12:20, ואשר לא עלה בידי ב"כ העותרים לענות להן. לא הושארה הודעה כלשהי במערכת המשיבון הקולי. כזכור, כשעה לאחר מכן כבר הוגשה הבקשה תוך טענה ש"לא ניתן היה להשיג את התייחסותו של ב"כ העותרים".

על כן, יש לדייק ולומר: "לא ניתן היה להשיג את התייחסותו של ב"כ העותרים במהלך השעה שקדמה להגשת הבקשה".

הבקשה להארכת מועד – חוליה נוספת בשרשרת של התנהלות בלתי ראויה

18. הנה כי כן, מדובר ברצף מתמשך של התנהלות בלתי ראויה העולה כדי זלזול ממש: המשיב לא רק שהגיש "הודעה" לאקונית במקום תגובה רצינית ועניינית, אלא המשיך ואיחר בשלושה שבועות את המועד הנוסף שנקבע, התמהמה לפנות לבית המשפט גם לאחר שהתריעו בפניו על כך, ואף לא טרח לעשות מאמץ אמיתי לקבל את עמדת ב"כ העותרים. נוסף על הכל, מבקש עתה המשיב הארכת מועד עד ליום 1.12.08, דהיינו הארכה בת 68 יום!

19. יש לזכור כי על המשיב היה להגיש תגובה עניינית ומלאה **עוד ביום 10.08.08**. דהיינו, **משמעות הבקשה היא שהמשיב מבקש שיוענק לו פרק זמן כולל של ארבעה וחצי חודשים לאחר הגשת העתירה – רק לשם הגשת תגובתו המקדמית!**

20. התנהלותו זו של המשיב חורגת מכל מתחם של סבירות. המשיב נוהג כאילו העתירה התלויה ועומדת אינה אלא "מטרד" שיש "לנפנף" מדי פעם בהודעה או בקשה לאקונית כזו או אחרת – כאשר כל העת הזו הוא יכול להמשיך ולנהוג בהתאם למדיניות הפסולה והחמורה אשר כנגדה הוגשה העתירה, באופן חופשי, בלא לספק הסברים או לתת דין וחשבון על כך, ובלא צורך להתמודד עם שבט הביקורת של בית המשפט.

21. **העותרים סבורים שהגיעה העת שבית המשפט הנכבד יחייב את המשיב להתייחס באופן רציני וראוי לעתירה, ויוציא צו על תנאי ביחס לסעד השלישי המבוקש בעתירה.**

22. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד, **לדחות את בקשתו של המשיב להארכת מועד, להוציא צו על תנאי ביחס לסעד השלישי המבוקש בעתירה, ולקבוע את העתירה לדיון בהקדם.**